Dividende la început de 2026: opțiuni legale, ritm de distribuire și impact fiscal | Sorin Biban

Autor: Sorin Biban, Partener Taxe Biriș Goran

Context normativ și modificări fiscale relevante

Distribuirea profitului către asociați rămâne strict condiționată de aprobarea situațiilor financiare, fie ele anuale sau interimare. Cadrul juridic aplicabil este conturat de legislația societară și contabilă, completată de actele normative emise de autoritatea fiscală centrală.

Un element esențial pentru anul 2026 îl reprezintă majorarea cotei de impozit pe dividende la 16%, aplicabilă sumelor distribuite începând cu 1 ianuarie 2026. Regimul anterior, de 10%, mai produce efecte exclusiv pentru dividendele interimare acordate pe parcursul anului 2025, în limitele legale aferente.

Cele două mecanisme de distribuire disponibile la început de an

1. Varianta clasică: repartizarea anuală a profitului

Distribuirea dividendelor pe baza situațiilor financiare anuale aferente exercițiului 2025 presupune parcurgerea integrală a procedurii de raportare contabilă. Întrucât regulile privind întocmirea și depunerea bilanțurilor anuale nu sunt încă definitiv stabilite la începutul anului, această opțiune implică un calendar mai lent, dependent de aprobarea formală a documentației financiare.

Abia după această etapă, societatea poate decide repartizarea

profitului realizat, cu aplicarea cotei de impozitare în vigoare la momentul distribuirii.

2. Varianta accelerată: dividende interimare aferente trimestrului IV

Pentru societățile care urmăresc acces rapid la profit, legislația permite distribuirea de dividende pe baza situațiilor financiare interimare întocmite la 31 decembrie 2025, corespunzătoare ultimului trimestru.

Această soluție oferă un avantaj de timp, însă vine cu un cost fiscal suplimentar: dividendele astfel acordate sunt supuse impozitului de 16%, fără posibilitatea aplicării cotei reduse din anul precedent.

Regularizarea obligatorie și riscul restituirii sumelor

Distribuirile interimare nu produc efecte definitive. Ele trebuie validate ulterior prin situațiile financiare anuale, moment în care se stabilește rezultatul real al exercițiului financiar.

În funcție de acest rezultat, societatea poate:

- fie să acorde dividende suplimentare;
- fie să solicite restituirea sumelor distribuite în exces, dacă profitul final nu le susține.

Este important de subliniat că doar dividendele interimare acordate în cursul anului 2025, până la nivelul profitului aferent trimestrului III, rămân impozitate cu 10%.

Momentul distribuirii și obligațiile fiscale

Un aspect adesea ignorat în practică este că distribuirea dividendelor nu este condiționată de depunerea efectivă a situațiilor financiare la autorități, ci exclusiv de aprobarea acestora de către organele societății.

Totodată, pentru dividendele aprobate în 2025, dar neachitate până la finalul anului, impozitul aferent trebuie declarat și achitat până la 26 ianuarie 2026, indiferent de momentul plății efective către asociați.

Impunerea din oficiu a CAS și CASS: un semnal procedural ferm, cu efecte directe pentru contribuabili | Filip Justin Cucu

Autor: Filip Justin Cucu, Tax Consultant la Biriș Goran

Din ianuarie 2026, stabilirea din oficiu a contribuțiilor sociale obligatorii a ieșit definitiv din zona ipotezelor teoretice. Prin Ordinul nr. 2.735/2025, publicat în Monitorul Oficial nr. 17 din 14 ianuarie 2026, administrația fiscală a fixat, în mod explicit, procedura prin care poate interveni atunci când obligațiile declarative privind CAS și CASS nu sunt respectate pentru anul 2024.

Actul normativ nu rescrie regulile de fond ale contribuțiilor sociale. În schimb, clarifică un aspect esențial, adesea ignorat în practică: ce se întâmplă atunci când Declarația unică lipsește sau este completată incorect și ce instrumente concrete are la dispoziție autoritatea fiscală în aceste situații.

Un ordin procedural, dar cu miză substanțială

Din perspectivă juridică, Ordinul ANAF nr. 2735/2025 este un act de aplicare. Din perspectivă practică însă, el marchează o schimbare de abordare. Procedura descrisă oferă ANAF un cadru operațional coerent pentru identificarea, notificarea și, în final, impunerea din oficiu a contribuțiilor sociale datorate de persoanele fizice.

Într-un context în care autoritatea fiscală a anunțat, în mod constant, accentul pus pe conformarea voluntară și pe utilizarea datelor existente în sistem, acest ordin completează discursul instituțional cu un mecanism efectiv de intervenție.

Până la acest moment, stabilirea din oficiu a CAS și CASS era percepută mai degrabă ca o opțiune marginală. Procedura recent publicată arată însă că instrumentul este pregătit pentru utilizare curentă.

Cine intră, în mod real, sub incidența procedurii

Aplicarea mecanismului nu este generalizată și nici automată. Ordinul vizează exclusiv persoanele fizice care realizează venituri pentru care există obligația legală de plată a CAS și/sau CASS și care nu își îndeplinesc corect obligațiile declarative pentru anul 2024.

Simpla omisiune a depunerii Declarației unice sau declararea incompletă a contribuțiilor constituie punctul de plecare al analizei fiscale, dar nu declanșează, în sine, impunerea. Procedura presupune o etapă prealabilă de verificare a îndeplinirii condițiilor legale privind nivelul veniturilor și obligația de plată.

Această nuanță este importantă, mai ales pentru profesioniștii independenți și antreprenorii care operează cu surse de venit variabile.

Notificarea prealabilă: ultimul spațiu de manevră pentru contribuabil

Un element-cheie al procedurii îl reprezintă notificarea transmisă contribuabilului. Aceasta nu are caracter simbolic. Prin notificare, autoritatea fiscală comunică explicit riscul stabilirii din oficiu și oferă posibilitatea regularizării situației fiscale înainte de emiterea deciziei de impunere.

Din perspectivă practică, această etapă funcționează ca un ultim filtru. Contribuabilii care depun Declarația unică în această fază pot evita impunerea estimată. Lipsa oricărei reacții permite însă continuarea procedurii și trecerea la stabilirea din oficiu.

Estimarea contribuțiilor: un mecanism legal, nu unul arbitrar

Procedura exclude explicit ideea unei impuneri discreționare. Baza de calcul a CAS și CASS este estimată folosind informațiile existente în evidențele fiscale, datele raportate de terți, istoricul fiscal al contribuabilului și reperele stabilite de Codul fiscal privind plafoanele minime și maxime.

În practică, această metodă conduce frecvent la raportarea la baza minimă de calcul, în special în cazul CASS. Chiar și în aceste condiții, efectele financiare pot fi relevante, mai ales prin acumularea de dobânzi și penalități de întârziere.

Pentru mediul antreprenorial, mesajul este unul pragmatic: lipsa conformării declarative poate genera costuri fiscale reale, chiar și în absența unor venituri semnificative.

Anularea deciziei: o etapă distinctă, adesea subestimată

Un aspect care continuă să fie insuficient înțeles este legat de efectele depunerii ulterioare a Declarației unice. Ordinul precizează expres că anularea deciziei de impunere din oficiu nu operează automat.

Depunerea declarației în termen de 60 de zile de la

comunicarea deciziei deschide posibilitatea emiterii unei decizii de anulare, însă numai după verificarea îndeplinirii condițiilor legale. Această distincție procedurală este esențială și poate avea consecințe directe în planul accesoriilor fiscale.

Concluzie: o procedură care schimbă raportarea la risc

Prin formalizarea acestui mecanism, administrația fiscală transmite un semnal fără echivoc: neconformarea declarativă nu mai este tratată ca o simplă abatere administrativă, ci ca un risc fiscal gestionabil prin impunere estimată.

Pentru juriști, antreprenori și contribuabili persoane fizice, Declarația unică rămâne punctul central al conformării. Ignorarea acesteia nu mai înseamnă doar o problemă de termen, ci poate declanșa o procedură completă de impunere, cu efecte financiare greu de ignorat și, în anumite situații, dificil de corectat ulterior.

Evoluția pieței românești de fuziuni și achiziții în 2025

- **Valoarea totală estimată a tranzacțiilor a atins 6,7 miliarde USD în 2025**
- **Imobiliare, Ospitalitate & Construcții a rămas cel mai activ sector după volumul de tranzacții pentru al treilea an consecutiv**
- **Marea Britanie s-a clasat pe primul loc în rândul investitorilor inbound, depășind Statele Unite**

Piața românească de fuziuni și achiziții (M&A) a înregistrat o dinamică pozitivă în 2025, numărul tranzacțiilor crescând cu

3% față de anul anterior (YoY), până la 275 de tranzacții[1]. Nivelul de transparență a rămas redus, aproximativ 70% dintre tranzacții (192) neavând valoarea comunicată, o tendință constantă din 2022. Cu toate acestea, valoarea tranzacțiilor cu valoare comunicată a crescut cu 18% YoY, ajungând la 3,7 miliarde USD, susținută de trei tranzacții cu o valoare cumulată de 2,5 miliarde USD, inclusiv achiziția rețelei de sănătate Regina Maria pentru 1,4 miliarde USD. În ansamblu, valoarea totală estimată a pieței românești de M&A s-a menținut relativ stabilă, la 6,7 miliarde USD[2], pe fondul scăderii cu 17% YoY a valorii medii a tranzacțiilor cuprinse între 5 și 100 milioane USD, până la 19 milioane USD.

Pe fondul continuării elanului din 2024, valoarea globală a tranzacțiilor de M&A a crescut semnificativ în 2025, înregistrând un avans de 49% YoY, în timp ce valoarea tranzacțiilor din Europa a crescut cu 23%. Această accelerare a fost susținută de apetitul investitorilor pentru mega-tranzacții, de revenirea activității fondurilor de private equity și de un accent strategic mai pronunțat pe scală și claritate corporativă. Cu toate acestea, numărul tranzacțiilor a scăzut cu 3% la nivel global și cu 1% în Europa. În acest context, piața românească de M&A a înregistrat o evoluție mai favorabilă, cu o creștere de 3%, evidențiind atractivitatea României pentru investitori.

Creșterea valorii comunicate a tranzacțiilor de M&A din România a fost, în linii mari, în concordanță cu tendința europeană, fiind susținută de cele trei tranzacții de amploare, fiecare evaluată la peste 500 milioane USD, ceea ce reflectă încrederea investitorilor străini în capacitatea pieței locale de a absorbi capital semnificativ. În același timp, scăderea valorii medii a tranzacțiilor, influențată în principal de activitatea domestică, alături de diminuarea activității locale și outbound în a doua jumătate a anului, indică un nivel mai redus de încredere din partea investitorilor români.

Anul 2025 a fost marcat de o evoluție contrastantă între cele două semestre. În prima jumătate a anului, tranzacțiile domestice (+9% YoY) și outbound (+22%) au înregistrat dinamici pozitive, în timp ce tranzacțiile inbound au crescut într-un ritm mai moderat (+3%). Ulterior, pe fondul schimbărilor guvernamentale, încrederea investitorilor locali s-a diminuat, iar activitatea M&A domestică (-21% YoY) și outbound (-38%) a scăzut semnificativ, în contrast cu creșterea apetitului investitorilor străini (+16%).

Ca urmare, activitatea de M&A din România a încetinit în a doua jumătate a anului 2025 (-4% YoY). Per total, anul 2025 a consemnat o scădere de 7% YoY a tranzacțiilor domestice, o reducere marginală a tranzacțiilor outbound, care au rămas totuși la niveluri istorice ridicate și o creștere de 10% YoY a achizițiilor inbound, ajungând la 146 de tranzacții. Acestea au depășit semnificativ tranzacțiile de vânzare realizate de investitori străini (92), reconfirmând atractivitatea României ca destinație de investiții.

Investitorii strategici au continuat să domine piața românească de M&A în 2025, reprezentând 88% din volumul total al tranzacțiilor (245), în linie cu media istorică înregistrată din 2018. Sponsorii financiari au reprezentat direct restul de 12% din volumul tranzacțiilor, însă aproximativ o treime dintre tranzacțiile din acest an au fost realizate de companii susținute de fonduri de private equity.

„În 2025, piața românească de M&A a rămas solidă, chiar dacă a fost un an marcat de un context macroeconomic dificil, inflație ridicată și volatilitate politică. Activitatea M&A inbound a avut o evoluție remarcabil de pozitivă, ajungând să reprezinte aproape două treimi din volumul total al tranzacțiilor, pe fondul creșterii achizițiilor străine în a doua jumătate a anului. Pe de altă parte, achizițiile realizate de firme locale consacrate au crescut în prima jumătate a anului, atât prin tranzacții domestice, cât și outbound. Apetitul investitorilor a fost reflectat și de

anunțarea unor tranzacții de referință, precum achiziția rețelei Regina Maria de către Mehiläinen, susținută de CVC, și achiziția unei participații de 50% în destinația de wellness Therme Horizon de către CVC Capital Partners. Împreună, aceste două tranzacții au reprezentat 54% din valoarea totală a tranzacțiilor cu valoarea comunicată în 2025, demonstrând încrederea CVC în piața românească. Privind înainte, ne așteptăm ca activitatea de M&A să își mențină dinamica favorabilă, susținută de îmbunătățirea perspectivei macroeconomice și de interesul continuu al investitorilor pentru tranzacții cross-border", a declarat Iulia Bratu, Head of Lead Advisory, EY-Parthenon România.

Din perspectivă sectorială, Imobiliare, Ospitalitate & Construcții s-a clasat pe primul loc, cu 56 de tranzacții (+2% YoY), susținut de interesul crescut pentru achiziții din partea investitorilor internaționali. Notabil, compania britanică de investiții imobiliare M Core a deținut o pondere de aproximativ o treime din totalul tranzacțiilor inbound din acest sector. Energia & Utilitățile s-a situat pe locul al doilea, cu 41 de tranzacții, în scădere cu 7% YoY, în pofida unei creșteri de trei ori a achizițiilor din sectorul petrol și gaze, până la șapte tranzacții. În acord cu tendința pozitivă observată la nivel global în sectorul industrial de M&A, Producția Avansată & Mobilitatea a înregistrat o creștere de 11% YoY, ajungând la 41 de tranzacții, susținută de tranzacțiile din sub-sectorul mobilității, în special în rândul dealerilor auto. Sănătate & Științe ale Vieții a urcat pe locul al patrulea, de pe locul șase în 2024, înregistrând o creștere de 30% a volumului tranzacțiilor, până la 39, determinată în mare parte de creșterea de 63% a achizițiilor de clinici veterinare. Activitatea din sectorul Tehnologie, Media & Telecomunicații a rămas relativ stabilă, cu 39 de tranzacții, deși sub-sectorul de tehnologie a crescut cu 30%.

Cele mai mari tranzacții ale anului

- Vânzarea rețelei de sănătate Regina Maria din România și

a MediGroup din Serbia de către Mid Europa către Mehiläinen, cel mai mare furnizor privat de servicii medicale din Finlanda, susținut de CVC, într-o tranzacție estimată la aproximativ 1,4 miliarde USD pentru operațiunile din România. EY a asistat CVC în cadrul tranzacției.

- Achiziția de către CVC Capital Partners a unei participații de 50% în Therme Horizon, evaluată la aproximativ 575 milioane USD, în cadrul unui joint venture care unește Therme București și Therme Erding, două dintre cele mai vizitate destinații de wellness din Europa, cu un număr anual cumulat de aproximativ 3,5 milioane de vizitatori. EY a asistat CVC în cadrul tranzacției.
- Achiziția de către Engie a unui proiect eolian de 253 MW în județul Ialomița de la Greenvolt, producător portughez de energie din biomasă forestieră reziduală, pentru 554 milioane USD. Proiectul reprezintă unul dintre cele mai mari parcuri eoliene din România și beneficiază de vizibilitate pe termen lung a veniturilor printr-o schemă de sprijin Contracts for Difference (CfD).

Cei mai activi investitori după țara de origine au fost cei din Marea Britanie, cu 13% din tranzacții, marcând pentru prima dată depășirea SUA (12%). Polonia (8%), Germania (7%) și Franța (6%) s-au situat pe următoarele poziții. Pentru al doilea an consecutiv, Polonia s-a clasat în top cinci investitori, înaintea Franței și Germaniei. Activitatea sectorială a variat în funcție de țara de origine a investitorilor, investitorii britanici fiind concentrați pe imobiliare, cei din SUA și Germania pe producție avansată și mobilitate, Polonia pe sănătate, iar Franța pe tehnologie.

[1] Baza de date M&A a EY pentru România exclude tranzacțiile cu participații achiziționate sub 15%, precum și valoarea aferentă tranzacțiilor multinaționale în cazul în care

valoarea activelor din România nu este specificată.

[2] Include o estimare a valorii tranzacțiilor pentru care nu au fost dezvăluite date oficiale de către părți sau nu sunt disponibile în surse media ori baze de date terțe.

E-Proprietate și reforma impozitării locale: ce știm și ce rămâne de văzut despre impozitarea proprietăților

Autori: Andra Cașu, Partener, liderul departamentului Taxe directe, EY România,

Oana Țăranu, Senior Manager, Taxe directe, EY România

E-Proprietate este concepută ca elementul central, coloana vertebrală tehnică a reformei impozitării proprietăților asumate prin PNRR. Legea creează cadrul juridic, însă impactul real al reformei va depinde de capacitatea autorităților de a implementa sistemul în mod eficient și de evoluția pieței imobiliare. Dincolo de obiectivele declarate și de necesitatea alinierii la practicile statelor avansate economic, reforma ridică însă întrebări legitime legate de calendar, implementare și efectele reale pe care le va produce în practică.

Se poate spune că Legea nr. 239/2025 marchează o schimbare de paradigmă în impozitarea proprietăților din România, nu doar prin generarea de impozite și taxe locale majorate, ci și prin

mutarea accentului de la un sistem bazat pe valori administrative și grile forfetare către unul orientat, cel puțin la nivel declarativ, spre valoarea de piață a bunurilor imobile. Prin reglementarea expresă a Sistemului RO e-Proprietate, legiuitorul creează cadrul juridic pentru una dintre cele mai sensibile reforme fiscale asumate de România prin PNRR, cu implicații directe atât asupra veniturilor bugetelor locale, cât și asupra sarcinii fiscale suportate de proprietari.

PNRR și pașii viitori pentru implementarea e-Proprietate

Rămân încă multe de făcut pentru alinierea efectivă la jaloanele asumate prin PNRR, în special jalonul 237, care presupune implementarea sistemului e-Proprietate și, implicit, trecerea la impozitarea pe baza valorii de piață (măsură amânată succesiv care pare că se concretizează începând cu 2027).

Legea nr. 239/2025 nu detaliază modul concret de utilizare și funcționare a sistemului e-Proprietate, aceste aspecte urmând să fie stabilite printr-un ordin al Ministrului Finanțelor. Potrivit legii, ordinul ar trebui emis în termen de trei luni de la intrarea în vigoare a actului normativ, perioadă în care autoritățile vor trebui să definească regulile de operare ale noului sistem.

În practică, rămâne de văzut dacă acest termen va fi respectat și dacă sistemul va putea fi operaționalizat corect și complet într-un interval de timp realist, având în vedere experiența altor proiecte majore de digitalizare ale administrației fiscale.

Ce ar însemna, concret, e-Proprietate

Impozitarea proprietăților pe baza valorilor reale de piață, determinate prin sistemul e-Proprietate, ar presupune o corelare directă între nivelul impozitelor locale și evoluția pieței imobiliare. Pe măsură ce prețurile proprietăților cresc

sau scad, valorile de piață estimate ar urma să se ajusteze corespunzător, iar impozitele datorate să reflecte această dinamică.

Într-un context de creștere a pieței imobiliare, acest mecanism ar putea conduce la venituri suplimentare pentru bugetele locale. În schimb, într-un scenariu de corecție a pieței, nivelul impozitării s-ar putea reduce, diminuând presiunea fiscală asupra contribuabililor. Această abordare contrastează cu sistemul actual, bazat pe valori istorice sau grile administrative care, de multe ori, nu mai reflectă realitatea pieței.

Provocări majore: implementare și date

Utilizarea unui sistem digitalizat de evaluare în masă nu este lipsită de provocări. Printre acestea se numară riscul unei implementări întârziate sau incomplete, dificultățile tehnice și de interoperabilitate între sistemele IT ale instituțiilor publice, dar și experiența anterioară a unor proiecte precum SAF-T, ghiseul.ro sau SPV (spațiul privat virtual) marcate de întârzieri și disfuncționalități tehnice.

De asemenea, colectarea datelor și stabilirea valorilor impozabile de piață ridică probleme practice importante. Conform detaliilor vehiculate public, valorile ar urma să fie determinate pe baza informațiilor din evidențele cadastrale și de carte funciară, din registrele autorităților fiscale locale și din datele privind tranzacțiile imobiliare. Precizia acestora va depinde, desigur, de calitatea datelor disponibile și de capacitatea instituțiilor publice implicate de a comunica eficient între ele.

Nu trebuie ignorată nici lipsa de acces la digitalizare pentru anumite categorii de contribuabili, cum ar fi persoanele în vârstă, precum și dificultatea estimării valorilor de piață pentru proprietăți atipice sau situate în zone fără/ cu puține tranzacții imobiliare.

La ce ne putem aștepta în perioada următoare

Impactul real al e-Proprietate va depinde, pe de o parte, de modul în care sistemul va fi implementat și operaționalizat și, pe de altă parte, de evoluția pieței imobiliare. Pentru anul 2026, Legea nr. 239/2025 prevede expres că impozitele locale pe clădiri și terenuri nu pot fi mai mici decât nivelul din 2025.

Începând cu 2027, odată cu trecerea la impozitarea pe baza valorii de piață, pot apărea însă surprize. Mai exact, în funcție de dinamica pieței imobiliare și de metodologia efectiv utilizată pentru stabilirea valorilor de piață, nu este exclus ca, în anumite cazuri/ zone, impozitele locale să fie chiar mai mici decât cele din 2026. Rămâne de văzut așadar care va fi impactul real al trecerii la impozitarea unitară pe baza valorii de piață a proprietăților, odată cu operaționalizarea e-Proprietate. Între necesitatea unei impozitări mai corecte și riscul întârzierilor sau al disfuncționalităților, rezultatul final rămâne, deocamdată, deschis.

Tax Magazine Nr. 6 – noiembrie – decembrie 2025

Sumar Tax Magazine Nr. 6/2025

Cuprins | Table of contents
Editorial   ***Gabriel Biriș*** – Retrospectiva 2025. Perspective 2026

De actualitate

Biriș Goran – Tax alert

Emanuel Băncilă, Călin Stan – Noua procedură ANAF de înregistrare fiscală din oficiu redefinește responsabilitățile autorităților și aduce garanții procedurale noi în beneficiul contribuabililor

Adrian Rus, Georgiana Bizdrigheanu – Acordul de preț în avans – un instrument strategic în contextul noilor limitări de deductibilitate în România

Emanuel Băncilă – Cum gestionezi controlul inopinat

Georgiana Iancu, Mihai Petre, Cosmin Dincă – CJUE redefinește granițele „transformării substanțiale” în regulile de origine: lecții-cheie din cauza C-86/24 CS STEEL despre originea nepreferențială în dreptul vamal UE

Adrian Rus, Georgiana Bizdrigheanu – ETF-urile – soluție modernă pentru diversificare investițională. Cum sunt influențate de regulile fiscale

Impozite directe

Maria Buzescu – Repartizarea dividendelor în cursul exercițiului financiar și întocmirea situațiilor financiare interimare

Impozite indirecte

Despina-Martha Ilucă – Où t’es, TVA, où t’es? Noi răspunsuri pentru piața serviciilor digitale

Ecaterina Vlasie – Regimul fiscal al serviciilor medicale în materia TVA: între neutralitate, scutiri și cotele reduse (I)

Procedură fiscală

Ionuț Șerban, Vlad Bîrta – Stingerea datoriei vamale în cazul persoanei care a contribuit la lupta împotriva fraudei și în privința căreia lipsește tentativa de fraudă

Mihaela Vrabie – Soluționarea cauzelor de drept fiscal cu încălcarea dreptului Uniunii Europene și a hotărârilor Curții de Justiție a Uniunii Europene. Remediile procesuale din perspectiva jurisprudenței Înaltei Curți de Casație și Justiție în materie fiscală

Mihaela Tofan, Daniela Ilinca – Natura juridică a concordatului preventiv și efectele în domeniul fiscal

Romana Schuster, Alina Turlea – Retratarea cheltuielilor societății ca venituri din alte surse ale asociaților: limitele dreptului de apreciere a situației de fapt fiscale de către inspectori

Venituri publice ***Robert Damaschin*** – Veniturile nefiscale: rolul contractelor în realizarea veniturilor bugetare
Jurisprudență fiscală națională ***Anca Ion*** – Sinteză de jurisprudență fiscală națională
Jurisprudența fiscală a instanțelor europene Sinteza hotărârilor în materie fiscală pronunțate de Curtea de Justiție a Uniunii Europene în perioada noiembrie–decembrie 2025

România 2025: cum arată piața muncii în ochii investitorilor? | Claudia Sofianu

Autor: Claudia Sofianu, Partener, liderul departamentului People Advisory Services, EY România

Piața muncii din România a fost mult timp considerată ca unul dintre cele mai mari atuuri ale țării noastre, însă, în 2025, a devenit una dintre cele mai mari provocări pentru perioada următoare. Conform EY Attractiveness Survey 2025, deși investitorii continuă să aprecieze disponibilitatea forței de muncă, atenția s-a mutat de la costuri spre calitate, cu accent crescut pe competență și adaptabilitate.

Peste jumătate dintre investitori (55%) spun că piața muncii din România s-a îmbunatățit în ultimii ani, un procent mai bun decât în multe alte domenii[1]. România rămâne o alegere atractivă pentru sectoarele de servicii, producție și manufacturier, însă firmele nu mai caută doar forță de muncă numeroasă, ci oameni cu abilități relevante pentru industrii

în schimbare.

Cererea e mai mare ca oricând pentru profiluri tehnice și digitale, de la ingineri și specialisti în energie, până la oameni cu know-how în AI sau automatizare. Tot mai multe companii observă o nevoie urgentă de formare practică și de măsuri care să încurajeze tinerii să rămână în țară după absolvire.

Investițiile se mută dinspre producție spre inovație

În 2025, 41% dintre investitori spun că vor să-și extindă operațiunile de cercetare și dezvoltare (R&D) în România[2]. Acesta este un semn că țara începe să fie privită în rândul executivilor nu doar ca hub de producție, ci ca o piață emergentă pentru dezvoltarea de idei, tehnologii și produse noi. Cu toate acestea, optimismul manifestat în mediul de afaceri nu este susținut și de rezultate concrete în sectorul de cercetare-dezvoltare. În prezent, România se află pe ultimul loc în UE în ceea ce privește cheltuielile brute pentru cercetare și dezvoltare, 0,52% din PIB, unde media europeană este de 2,26%[3]. Aceste rezultate apar în contextul existenței unui set competitiv de facilități fiscale destinate activităților de cercetare-dezvoltare (R&D), concepute pentru a impulsiona inovația și investițiile tehnologice. Principala măsură constă într-o deducere suplimentară de 50% a cheltuielilor eligibile pentru proiectele de R&D, care se aplică la calculul impozitului pe profit. Această deducere se acordă pentru costurile directe, precum cheltuielile cu personalul de cercetare, echipamentele și materialele utilizate în activitate. De asemenea, echipamentele folosite în scopuri de cercetare pot beneficia de amortizare accelerată, permițând deducerea unei părți semnificative din valoarea lor încă din primul an.

Mai mult, salariații implicați direct în activități de cercetare pot beneficia de scutire de impozit pe venit, iar companiile care desfășoară exclusiv activități de cercetare-

dezvoltare au, teoretic, posibilitatea de a accesa scutirea totală de impozit pe profit pentru primii 10 ani de activitate. Din 2024, deducerea suplimentară de 50% se aplică și contribuabililor care datorează impozit minim pe cifra de afaceri, extinzând astfel accesul la facilități fiscale.

Pentru a beneficia de aceste avantaje, companiile trebuie să documenteze riguros activitățile de R&D, să definească proiecte conforme cu criteriile internaționale și, în cazul contribuabililor mari, să obțină certificarea proiectelor în registrul oficial de experți. În pofida cadrului fiscal favorabil, nivelul de utilizare al acestor facilități rămâne relativ redus, din cauza complexității administrative și a cerințelor stricte de documentare[4].

Educația și mobilitatea

Un punct sensibil identificat în studiul EY privind atractivitatea investițiilor străine în România este nevoia ca actuala curriculă școlară să răspundă noilor nevoi de business. Aproape o treime dintre respondenți (31%) spun că programa educațională ar trebui actualizată pentru a reflecta cerințele din prezent ale companiilor. În plus, 25% văd în creșterea mobilității muncii (inclusiv prin politici mai flexibile pentru recrutarea internațională) o prioritate[5].

România face progrese în adaptarea cursurilor educaționale și de formare profesională la noile cerințe de pe piața muncii. În învățământul preuniversitar au fost incluse module de educație digitală și programare încă din ciclul gimnazial, pregătind elevii pentru o piață a muncii tot mai tehnologizată.

Cu toate acestea, pentru a-și păstra atractivitatea pe termen lung, România trebuie să asigure o conexiune cât mai strânsă între mediul academic și mediul de afaceri în vederea unor răspunsuri rapide și flexible privind modificarea programelor profesionale și educaționale conform cererilor din industrie

și servicii.

Provocări pe termen mediu

În ansamblu, piața muncii din România rămâne în continuare atractivă pentru investitori. Cu toate acestea, acest avantaj bazat doar pe costuri scăzute cu forța de muncă se estompează treptat. Competitivitatea viitoare va depinde de cât de bine reușește România să își adapteze forța de muncă la noile realități: digitalizare, tranziție verde, automatizare și inovație.

O altă provocare, strâns legată de nivelul competitivității și tot mai vizibilă pe piața muncii din 2025, rămâne capacitatea țării noastre de a păstra și atrage forță de muncă calificată în domeniile cu valoare adăugată ridicată. Pe fondul unui exod de forță de muncă calificată, la nivel regional, câteva dintre țările Visegrad (Polonia, Cehia) au început să accelereze politicile de atragere a specialiștilor străini prin oferta de facilități fiscale suplimentare pentru centrele de competență.

În Cehia, programul „Key and Research Staff” simplifică procedurile de viză și rezidență pentru experți străini în roluri de management sau cercetare, oferind termene reduse de procesare și acces facil la permise pentru familii.[6] Tot acolo, inițiativa „Digital Nomad” permite profesioniștilor IT și freelancerilor să lucreze remote din Cehia, beneficiind de o viză specială valabilă până la un an[7]. În Polonia, programul „Poland.Business Harbour” a funcționat ca un mecanism complex de relocare pentru specialiști IT, startup-uri și companii tehnologice, oferind suport pentru vize, integrare și conectare la ecosistemul local de afaceri[8]. Toate aceste inițiative au avut același obiectiv strategic: să transforme țările lor în hub-uri regionale pentru talent calificat și inovație digitală.

Programul de viză pentru nomazi digitali din România, inițiat prin legea nr. 22/2022, care modifică OUG nr. 194/2002 privind

regimul străinilor, introduce oficial în legislația românească categoria „nomad digital” şi creează cadrul legal pentru ca aceşti profesionişti să poată locui şi lucra temporar în România. Potrivit prevederilor, nomadul digital este un cetăţean din afara UE/SEE care fie este angajat la o companie înregistrată în străinătate, fie deţine o astfel de companie şi îşi desfăşoară activitatea de la distanţă folosind tehnologii de comunicaţii[9]. De asemenea, conform ghidului „Romania Digital Nomad Visa Guide (2025 Requirements)”, aceştia pot beneficia de o viză de tip D de lungă-şedere pentru o durată de până la 12 luni, cu posibilitatea de prelungire pentru încă 12 luni, dacă sunt îndeplinite condiţiile. Printre criteriile de eligibilitate se numără: dovada unui venit constant de cel puţin trei ori salariul mediu brut lunar din România în ultimele şase luni, asigurare medicală care acoperă întreaga perioadă de şedere în România şi documente care atestă activitatea profesională remote pentru o companie înregistrată în afara ţării[10]. Astfel, România se plasează printre țările europene care încurajează forme moderne de muncă și mobilitate digitală, urmărind exemplul statelor din vecinătate.

Deși nu există încă date publice care să indice clar nivelul de succes al programului destinat nomazilor digitali, premisele rămân puternic favorabile, iar contextul merită privit cu optimism. Analizele publicate recent evidențiază avantajele competitive pe care România le poate oferi acestor profesioniști: costuri de trai accesibile, infrastructură digitală foarte bine dezvoltată și proceduri administrative care facilitează obținerea dreptului de ședere pentru cei care lucrează remote pentru companii din afara țării. Chiar și în lipsa unor statistici oficiale, aceste beneficii concrete arată un potențial real ca România să devină o destinație tot mai atractivă pentru talentul global mobil, susținând astfel o perspectivă optimistă asupra evoluției programului[11].

[1] EY Attractiveness Survey 2025.

[2] EY Attractiveness Survey 2025.

[3] Eurostat Statistical Database

[4] Andra Caşu, Teona Braia, Romania: a revamped R&D tax incentive framework for 2023, *International Tax Review,* May 2023.

[5] EY Attractiveness Survey 2025.

[6] Key and Research Staff Programme, mpo.gov.cz

[7] Digital Nomad Program, mpo.gov.cz

[8] Poland.Business Harbour, www.gov.pl

[9] Legea nr. 22/2022 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România, Monitorul Oficial nr. 45 din 14 ianuarie 2022

[10] „Romania Digital Nomad Visa Guide (2025 Requirements)", HowToBeADigitalNomad.com, disponibil la Romania Digital Nomad Visa Guide (2025 Requirements)

[11] Corina Mîndoiu şi Iulian Pasniciuc, „Romania: To attract digital nomads – how will it work?", International Tax Review, 27 octombrie 2021, accesat la Romania: To attract digital nomads – how will it work? | International Tax Review

---

Noua Convenție dintre România și Regatul Unit pentru

eliminarea dublei impuneri, nediscriminare și procedura amiabilă | Filip Justin Cucu

Autor: Filip Justin Cucu, Tax Consultant Biriș Goran

La data de 1 noiembrie a intrat în vigoare Legea nr. 169/2025 ce ratifică noua convenție pentru eliminarea dublei impuneri dintre România și Marea Britanie. Pentru România, convenția va produce efecte de la 1 ianuarie 2026. De la aceeași dată va înceta să mai producă efecte vechea convenție (din 1975).

Noua convenție de evitare a dublei impuneri dintre România și Regatul Unit se aplică rezidenților în unul sau ambele state și reglementează aspecte privind eliminarea dublei impuneri, nediscriminare și procedura amiabilă.

Această nouă convenție vizează o serie de modificări, cele mai importante fiind referitoare la cotele de impozitare, sediul permanent, măsurile anti-abuz și o serie de modificări în ceea ce privește tratamentul a diverse tipuri de venituri.

În cele ce urmează prezentăm câteva dintre aceste modificări aduse de noua Convenție:

1. **Modificări de cote de impozitare**

În această nouă Convenție au fost modificate cotele pentru o serie de tipuri de venituri, cele mai importante fiind impozitul pe veniturile din dividende, impozitul pe veniturile din dobânzi și impozitul pe redevențe. În acest sens, modificările intervin astfel:

- Pentru **impozitul pe veniturile din dividende**, cota generală de 10% a scăzut la 5% din suma brută a dividendelor;
- Pentru **impozitul pe veniturile din dobânzi**, cota a fost

diminuată de la 10% la 3% din suma brută a dobânzilor;
- Pentru **impozitul pe veniturile din redevențe**, cotele de 10%, respectiv 15% au fost înglobate într-o singură cotă unică de 3% din suma brută a redevențelor.

2. **Sediul permanent**

Trebuie precizat faptul că în noua Convenție, nu mai este permisă divizarea contractelor între companii afiliate pentru a rămâne sub pragul de timp (de exemplu, 12 luni pentru șantiere), perioadele, astfel, cumulându-se.

De asemenea, lista activităților care nu generează un sediu permanent este mult mai strictă în noua Convenție, aceste activități fiind exceptate doar dacă au un caracter preparator sau auxiliar.

3. **Măsuri anti-abuz și pentru prevenirea evaziunii fiscale**

O noutate adusă de această Convenție este prevederea testului beneficiul principal. Astfel, beneficiile tratatului (cum ar fi cotele reduse de 3% sau 5%) pot fi refuzate dacă se constată că obținerea acelui beneficiu a fost unul dintre scopurile principale ale unei tranzacții sau structuri.

Această nouă prevedere a fost introdusă ca urmare a necesității alinierii la standardele BEPS (Base Erosion and Profit Shifting).

4. **Modificări ale tratamentului veniturilor obținute de profesori și cercetători**

Convenția din 1975 prevedea o scutire de impozit pe o perioadă de 2 ani pentru profesorii care mergeau să predea în celălalt stat. Cu toate acestea, noua Convenție elimină această facilitate pentru viitor, cu o precizare importantă: persoanele care beneficiau deja de scutire la momentul intrării în vigoare a noii Convenții vor continua să beneficieze de ea până la expirarea perioadei inițiale.

5. **Modificări ale tratamentului câștigurilor de capital**

Deși Convenția din 1975 impozita câștigul din vânzarea imobilelor în statul unde se află imobilul, noua Convenție extinde acest drept și asupra vânzării de acțiuni, dacă valoarea acestora derivă în proporție de peste 50% din proprietăți imobiliare situate în acel stat.

Aceste modificări ale Convenției permit României să impoziteze ieșirea investitorilor imobiliari care vând firmele, nu doar clădirile.

Având în vedere cele prezentate mai sus, trebuie precizat faptul că noua Convenție va înlocui vechiul tratat după finalizarea procedurilor de ratificare, iar efectele juridice ale acesteia vor produce efecte începând cu:

- **1 ianuarie a anului următor intrării în vigoare pentru România;**
- **Pentru Marea Britanie de la 1 aprilie a anului următor intrării în vigoare în cazul veniturilor supuse „Corporation Tax” și de la 6 aprilie a anului următor pentru „Income Tax” și „Capital Gains Tax”.**

Cronica unui abuz de drept anunțat | Emanuel Băncilă

Autor: Emanuel Băncilă, Partener Băncilă, Diaconu și Asociații SPRL, Coordonator al practicii de litigii fiscale

Tot mediul de afaceri a așteptat cu sufletul la gură care vor fi cei cinci sute de mari contribuabili care nu au avut noroc la efectuarea analizei de risc. Analiza de risc este singura procedură, netransparentă din păcate, în baza căreia se poate

întocmi planul anual sau trimestrial de control fiscal. Așteptăm astfel un număr similar de notificări de conformare urmate de avize de inspecție pentru cei cinci sute.

Precizăm că instituția notificării de conformare a fost introdusă în legislație ca urmare a obligației asumate de România prin PNRR și constă în alocarea unei perioade de 30 de zile în beneficiul contribuabilului înainte de emiterea unui aviz de inspecție care, în cazul marilor contribuabili, mai adaugă alte 30 de zile înainte de începerea efectivă a unei inspecții.

Având în vedere că anul 2019 se prescrie, în viziunea fiscului, la 29 decembrie 2025, era evident că toate cele cinci sute de inspecții ar fi trebuit să rezulte în urma unei analize de risc, care ar fi trebuit finalizată cu cel puțin 60 de zile înainte de sfârșitul anului 2025. Având în vedere că data de 29 octombrie 2025 a trecut de mult, ultima săptămână din noiembrie a adus un val de controale inopinate la toți acei cinci sute de mari contribuabili pe care fiscul i-a selectat informal pentru control.

Ce se urmărește cu acest volum nemaîntâlnit de controale inopinate? Simplu. În primul rând notificarea de conformare este obligatorie doar pentru inspecția fiscală de fond nu și în cazul unui control inopinat. Deci perioada de 30 de zile acordată contribuabilului pentru clarificarea riscurilor fiscale identificate nu se mai acordă, chair dacă este una dintre principalele garanții acordate de codul de procedură fiscală. Mai mult, nu mai este necesară nici măcar efectuarea analizei de risc. Totodată, identificarea oricărui risc fiscal în cadrul controlului inopinat duce la efectuarea unei inspecții fiscale de fond, fără acordarea termenului de grație de 30 de zile.

Recapitulând, modalitatea implementată de fisc duce la eliminarea procedurii analizei de risc (procedură greoaie, care presupune timp îndelungat pentru toți cei cinci sute de

contribuabili), respectiv la ocolirea atât a termenului obligatoriu de 30 de zile din cadrul instituției notificării de conformare, cât și a termenului de grație de 30 de zile, obligatoriu înainte de efectuarea unei inspecții fiscale de fond (atunci când inspecția se desfășoară ca urmare a unei analize de risc, nu și ca urmare a unui control inopinat).

Este legală o astfel de abordare a fiscului? Noi credem că nu. Ori de câte ori se folosește o instituție juridică (i.e. controlul inopinat) pentru a se ocoli norme obligatorii ale altor instituții de drept (i.e. notificarea de conformare, avizul de inspecție și analiza de risc), suntem în situația unei fraude la lege care în cadrul autorității se concretizează într-un abuz de drept. În absența unei notificări prealabile și a posibilității reale de a organiza documentele sau de a solicita sprijin de specialitate, contribuabilul ajunge, de multe ori, în fața unui control care se îndepărtează de rolul său punctual și capătă caracterul unei *„vânători de probe”/ „fishing expedition”.*

Controalele fiscale inopinate sunt reglementate ca proceduri cu un obiect limitat, pe care organul fiscal le poate folosi în câteva situații precis enumerate de lege. În esență, acestea pot fi dispuse pentru verificarea unor informații care ridică suspiciuni privind încălcarea legislației fiscale, pentru verificări încrucișate legate de alte controale în desfășurare, pentru clarificarea unor elemente de bază ale impozitării sau pentru constatarea unui risc fiscal specific fără posibilitatea generalizării acestora.

Folosirea sistemică a instituției controlului inopinat pentru a înlocui instituția analizei de risc și a evita acordarea unei garanții procedurale obligatorii prin eliminarea celor 60 de zile necesare conformării și pregătirii inspecției este un precedent nelegal periculos. Noțiunea de „fishing expedition” este bine cunoscută în jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene, care a analizat-o și a stabilit că autoritățile nu pot solicita informații în mod speculativ, ci

trebuie să demonstreze relevanța previzibilă a celor solicitate.

Convenția Model OECD explică aceeași idee: statul solicitat nu este obligat să furnizeze informații atunci când cererea reprezintă o *„fishing expedition”,* adică o solicitare lipsită de legătură clară cu o investigație concretă. Așadar, în procedurile fiscale internaționale există un filtru important menit să protejeze persoana vizată.

Revenim în zilele următoare cu modalități practice prin care contribuabilii își pot exercita garanțiile legale prevăzute de codul de procedură fiscală.

Studiu EY: Funcțiile financiar-fiscale au nevoie de un nou tip de profesioniști care folosesc tehnologia și inteligența artificială alături de competențele în fiscalitate

- Peste 80% dintre organizații intenționează să efectueze schimbări operaționale, precum restructurarea echipelor și readaptarea lanțurilor de aprovizionare, în următorii doi ani, în creștere cu 20 de puncte procentuale față de anul trecut

- Peste 86% dintre liderii din domeniul financiar-fiscal au afirmat că valorificarea datelor, a inteligenței artificiale generative și a tehnologiei reprezintă o prioritate de vârf
- Responsabilii financiar-fiscali estimează că prin utilizarea inteligenței artificiale un procent suplimentar de 23% din buget va putea fi alocat către activitățile strategice și generatoare de valoare, inclusiv investițiile în talente

Directorii financiari și liderii funcțiilor fiscale inovează cu ajutorul inteligenței artificiale pentru a gestiona impactul semnificativ al turbulențelor geopolitice, deficitul de resurse umane și evoluțiile legislative, relevă cel mai recent studiu EY privind sistemele fiscale și operațiunile financiare la nivel global.

Din cea mai recentă ediție a studiului *EY Tax and Finance Operations (TFO) Survey* reiese că inovația cu ajutorul inteligenței artificiale generative (GenAI) și al tehnologiei a devenit prioritară pentru liderii funcțiilor financiar-fiscale din companii pentru a-și pregăti modelele operaționale, astfel încât să facă față unor provocări fără precedent. Sunt amintite, printre altele, tulburările geopolitice, evoluția politicilor comerciale și vamale și deficitul de resurse umane la nivel global.

Sondajul EY, realizat în rândul a 1.600 de directori financiari (CFO) și lideri de funcții financiar-fiscale din 30 de țări și 22 de sectoare economice, evidențiază o schimbare radicală a modului în care funcțiile financiar-fiscale se adaptează la un mediu în permanentă schimbare.

Transformare într-un context marcat de perturbări

În acest climat turbulent, mai bine de opt din zece dintre organizațiile respondente (81%) au spus că efectuează deja modificări importante sau chiar semnificative în fluxul

operațiunilor comerciale, inclusiv în privința lanțurilor de aprovizionare.

„Liderii din domeniul financiar și fiscal trebuie să se adapteze constant la schimbările externe. Mai mult, ei trebuie să se obișnuiască cu necesitatea și impactul utilizării tehnologiei în afaceri. Integrarea inteligenței artificiale în procesele operaționale este esențială pentru a face față provocărilor actuale, cum ar fi instabilitatea geopolitică și modificările legislative. Este parte din prezent, dar și din viitor fără nicio îndoială", afirmă Andra Cașu, Partener, liderul departamentului Asistență Fiscală Internațională și Structurare Fiscală în Tranzacții, EY România.

Pe de altă parte, implementarea impozitului minim global prevăzut de pilonul II BEPS reprezintă o schimbare legislativă și de reglementare esențială, care afectează majoritatea organizațiilor (81%), depășind problematica taxelor vamale, reformele fiscale naționale și trecerea la sistemele digitale de facturare. În acest context, 85% dintre respondenți au afirmat că obligațiile lor fiscale totale vor crește din cauza pilonului II al BEPS. Cu toate aceste schimbări majore în fiscalitatea internațională, doar 21% s-au declarat foarte pregătiți în momentul de față să respecte cerințele de raportare ale pilonului II BEPS. Prin urmare, aceasta este o altă zonă de transformare fiscală care va ridica probleme de adaptare și va necesita resurse suplimentare pentru a asigura conformitatea fiscală la nivelul organizațiilor.

Necesitatea utilizării inteligenței artificiale și a datelor

Valorificarea datelor, a inteligenței artificiale generative și a tehnologiei poate stimula inovația. Mai departe, prin inovație se asigură premisele pentru a obține informații detaliate, dar și analize predictive și raportări automatizate. Studiul EY relevă că toate aceste metode sunt deja utilizate de marea majoritate a participanților la studiu (86%). De altfel, respondenții sunt tot mai optimiști cu

privire la potențialul inteligenței artificiale, aceștia fiind de părere că, în următorii doi ani, aceasta va conduce la creșterea eficienței funcțiilor financiar-fiscale cu 30%, iar concluzia lor este că utilizarea inteligenței artificiale va face posibilă realocarea unui procent suplimentar de 23% din buget pentru activități strategice cu valoare adaugată ridicată.

Aproape jumătate (44%) dintre respondenți au afirmat că incapacitatea de a pune în aplicare un plan sustenabil pentru date, inteligență artificială și tehnologie reprezintă cel mai mare obstacol în realizarea viziunii funcției lor fiscale. Peste jumătate dintre funcțiile financiar-fiscale (51%) se află încă în stadii incipiente de maturitate în gestionarea datelor, ceea ce afectează semnificativ implementarea inteligenței artificiale.

Drept urmare, multe organizații încă întâmpină dificultăți în dezvoltarea propriilor soluții, iar 78% dintre respondenți consideră că o colaborare în următorii doi ani cu un furnizor extern, care să aibă capacități solide în dezvoltarea unor soluții bazate pe inteligența artificială, va aduce beneficii peste medie sau chiar semnificative pentru funcția lor fiscală.

„Utilizarea datelor și a inteligenței artificiale nu doar că îmbunătățește eficiența operațiunilor fiscale, dar permite și anticiparea schimbărilor legislative. Organizațiile care nu investesc în aceste tehnologii riscă să rămână în urmă față de competitorii care adoptă soluții inovatoare. Mai mult, este necesar ca organizațiile să prioritizeze transformarea mentalității angajaților pentru a înțelege necesitățile pe care viitorul le aduce – tehnologia este fără îndoială un sine qua non al viitorului”, subliniază Andra Cașu.

Necesitatea unor echipe bine pregătite pentru inteligența artificială

Inteligența artificială remodelează și forța de muncă din domeniul financiar-fiscal, care se confruntă cu o multitudine provocări. Astfel, 61% dintre respondenți se așteaptă ca pensionarea unor specialiști în fiscalitate să aibă un impact semnificativ asupra funcțiilor lor, în timp ce 66% au afirmat că scăderea numărului de noi contabili care încep să profeseze va afecta capacitatea de a acoperi necesarul de resurse umane. Respondenții specialiști în fiscalitate își petrec 53% din timp cu activități de rutină și doresc să reducă acest procent la 21%. În schimb, ar dori să își dubleze (până la 34%) timpul alocat activităților specializate, cu valoare adăugată ridicată.

Integrarea inteligenței artificiale în transformarea forței de muncă este esențială pentru a acoperi acest deficit și pentru a crea echipe financiar-fiscale dinamice și bine pregătite pentru viitor. Respondenții investesc în echipe și în recalificarea acestora: 73% acordă prioritate angajării unor specialiști în știința datelor și experți în tehnologie fiscală, iar 89% investesc în perfecționarea și recalificarea personalului existent. De asemenea, respondenții spun că apelează din ce în ce mai mult la specialiști externi (83%) și pun accent pe construirea unei forțe de muncă educate în materie de inteligență artificială.

„Pentru a construi echipe capabile să facă față provocărilor viitoare, este important să investim în dezvoltarea continuă a angajaților și în adaptarea noilor generații. O forță de muncă bine pregătită, care înțelege atât tehnologia, cât și aspectele financiar-fiscale, va fi esențială pentru succesul în era digitală. Generațiile următoare sunt familiarizate încă din copilarie cu tehnologia, așadar mai este necesar doar un pas suplimentar de conectare pentru ei: acesta va fi de a-i învăța ce înseamnă datele și inteligența artificială integrate cu o viziune financiar-fiscală și competențe tehnice excelente”, concluzionează Andra Cașu, Partener EY România.

Tax Magazine Nr. 5 – septembrie – octombrie 2025

Sumar Tax Magazine Nr. 5/2025

[Cuprins](#) | [Table of contents](#)
Editorial
Ioana Maria Costea – De la gap la trap – versuri albe despre taxa pe valoare adăugată
De actualitate
Alexandru Aparaschivei – Cauza Arcomet Towercranes – considerații suplimentare
Claudia Sofianu, Dan Răuț – ETF-urile – soluție modernă pentru diversificare investițională. Cum sunt influențate de regulile fiscale
Istoria dreptului fiscal
Iasmina Bora – Patenta. Impozitarea veniturilor în istoria dreptului fiscal românesc
Impozite directe
Giorgio Beretta – „Munca în mișcare”. Regândirea impozitării veniturilor din muncă în cadrul convențiilor de evitare a dublei impuneri (II)
Cristina Niculcea, Mădălina Vișan – De la strategie la conformare: mecanisme preventive și post-factum în gestionarea prețurilor de transfer
Robert Damaschin – Planificarea finanțelor publice și finanțelor private: perspectivă comparativă între bugetul public și „bugetul entităților de drept privat”
Impozite indirecte
Ioana Bara, Leon Chirilă – Recuperarea TVA-ului aferent creanțelor neîncasate de la persoanele juridice și fizice. Condiții legale și provocări practice

Procedură fiscală

Bogdan Trofin – Răspunderea solidară în materie fiscală: analiză aplicată asupra structurilor societare

Radu Derscariu – Fiscul pune lupa pe investitorii la bursă. Ce trebuie să știe românii care tranzacționează și cum ajunge ANAF să afle despre conturile lor

Jurisprudență fiscală națională

Viorel Terzea – Sinteză de jurisprudență fiscală națională

Jurisprudența fiscală a instanțelor europene

Sinteza hotărârilor în materie fiscală pronunțate de Curtea de Justiție a Uniunii Europene în perioada septembrie–octombrie 2025